

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Tư, ngày 23/11/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1077

“PHẢI PHÂN BIỆT RÕ GIỮA TINH TẤN VÀ THAM CẦU”

Chúng ta tu hành “*ting tấn*” là chúng ta xa lìa dục vọng, phiền não. Hàng ngày, chúng ta tưởng rằng mình tu hành “*ting tấn*” nhưng thực ra là chúng ta đang “*ting tướng*”. Chúng ta tham cầu thì chúng ta sẽ có rất nhiều phiền não.

Hòa Thượng nói: “***Bồ Tát trước tiên phải tu bố thí, việc thứ hai là trì giới. Chúng ta không bố thí thì chúng ta nhất định không thể trì giới. Chúng ta không làm được trì giới thì chúng ta nhất định không thể làm được nhẫn nhục. Chúng ta không làm được nhẫn nhục thì nhất định chúng ta không thể tinh tấn***”. Bồ Tát tu hành “*Sáu phép Ba La Mật*” phải theo trình tự bố thí, trì giới, nhẫn nhục, tinh tấn, thiền định, bát nhã. Chúng ta tu hành phải theo thứ tự. Chúng ta không làm theo thứ tự thì nhất định chúng ta sẽ thất bại. Thí dụ, chúng ta phải mở rộng tâm lượng trước sau đó chúng ta mới mở hầu bao. Nếu chúng ta mở hầu bao trước thì chúng ta cảm thấy rất rất tiếc tiền của. Khi chúng ta mở được tâm lượng thì chúng ta làm mọi việc sẽ rất tự tại. Tôi tích cực gói bánh tét, trồng rau vì tôi đã mở được tâm, tôi không sợ cực khổ. Người không mở được tâm thì nhìn thấy việc sẽ không muốn làm.

Hòa Thượng nói: “***Bố thí chính là buông xả. Quan trọng nhất là chúng ta phải bố thí tham, sân, si, ngạo mạn của chính mình. Chỉ cần chúng ta trừ bỏ đi tham, sân, si, mạn thì chúng ta trì giới, nhẫn nhục, tinh tấn, thiền định, bát nhã đều thuận buồm xuôi gió***”. Nhiều người cho rằng bố thí là cho đi tiền tài, vật chất. Bố thí tiền tài, vật chất chỉ là bố thí bên ngoài. Chúng ta bố thí tập khí, phiền não thì đó là chân thật bố thí. Chúng ta tụng nhiều bộ “*Kinh Vô Lượng Thọ*”, niệm Phật suốt ngày nhưng chúng ta vẫn phiền não vậy thì chúng ta chỉ đang tham cầu. Nhiều người tu hành không có được công phu đặc lực nhưng họ không hiểu nguyên nhân tại sao!

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta tu Bồ Tát Đạo không thể thành công do chúng ta không chịu bỏ thí đi tham, sân, si, mạn. Chúng ta không thể bỏ thí tham, sân, si, mạn thì chúng ta học Phật chỉ là vì chúng ta tham cầu”**. Chúng ta chân thật bỏ thí là chúng ta bỏ thí tập khí, phiền não của chính mình. Có nhiều người, khi đến tham gia pháp hội thì họ thích được đốt cây hương đầu tiên, khi đến đạo tràng thì họ tìm chỗ ngồi thoải mái nhất. Đó là họ tham cầu. Tôi đi đến đâu tôi cũng chọn chỗ bất tiện nhất để ngồi. Tôi đến đạo tràng, tôi không bao giờ đứng giữa mà tôi đứng vào một góc. Chúng ta làm như vậy là chúng ta có tâm cung kính với người, với các chúng sanh tầng không gian khác. Chúng ta đứng giữa là chúng ta có tâm ngạo mạn. Chúng ta đến một đạo tràng chúng ta tưởng không có ai nhưng có rất nhiều chúng sanh tầng không gian khác cũng đang cung kính lễ Phật.

Cách đây 15 năm, một đạo tràng mời tôi đến giảng **“Đệ Tử Quy”**, họ bày chiếc bàn ở chính giữa nên tôi di chuyển bàn sang một góc. Tôi nói với họ, tôi chỉ là khách, có một vị ở đây lớn hơn tôi, tuy người đó không có mặt nhưng tôi cũng phải kính nhường. Điều quan trọng nhất trong tu hành là phải đoạn trừ tham, sân, si, ngạo mạn.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta đến pháp hội thì chúng ta muốn thắp cây nhang đầu tiên. Chúng ta đến đạo tràng thì chúng ta chọn chỗ ngồi thoải mái nhất. Chúng ta tu hành chúng ta cũng muốn chọn pháp môn đệ nhất. Rất khó nói pháp môn nào thù thắng nhất. Trên Kinh Phật nói, pháp môn bình đẳng không có cao thấp vì mọi pháp của Phật đều có thể đưa chúng ta đến vô thượng đạo. Pháp môn nào thù thắng nhất phụ thuộc vào căn tánh của mỗi chúng sanh. Chúng ta khế hợp pháp môn nào thì pháp môn đó là pháp môn thù thắng nhất”**.

Có người cho rằng pháp môn Thiên Định là thâm sâu còn pháp môn Tịnh Độ chỉ dành cho người già. Trong **“Tứ y pháp”** nói: **“Y liễu nghĩa, bất y bất liễu nghĩa”**. **“Liễu nghĩa”** là pháp môn phù hợp căn tánh của chúng ta. **“Bất liễu nghĩa”** là pháp môn không phù hợp với căn tánh của chúng ta. Thí dụ, chúng ta là thợ hàn mà chúng ta làm công việc của người thợ nề thì chắc chắn không phù hợp. Người làm giám đốc chắc chắn không thể làm tốt công việc của người quét rác.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta lựa chọn pháp môn để tu hành cũng giống như Thầy thuốc tùy theo bệnh của chúng ta mà kê đơn thuốc, chúng ta mua thuốc uống theo đơn thì bệnh sẽ khỏi. Chúng ta không uống theo đơn thuốc thì bệnh sẽ càng thêm nặng. Pháp**

môn thù thắng, đệ nhất là pháp môn phù hợp với căn tánh của chúng ta". Hàng ngày, chúng ta mong cầu tai qua nạn khỏi, mạnh giỏi bình an đó là chúng ta đang tham cầu.

Người học Phật: *"Trên cầu Phật đạo, dưới hóa độ chúng sanh"*. Trong *"Kinh Vô Lượng Thọ"* nói: *"Phát tâm Bồ Đề. Một lòng chuyên niệm"*. *"Một lòng chuyên niệm"* là chúng ta cầu vãng sanh. *"Phát tâm Bồ Đề"* là chúng ta làm lợi ích chúng sanh. Tất cả những việc khác do phước trong mạng của chúng ta định đoạt. Người có thể vãng sanh Cực Lạc thì thiện căn, phước đức, nhân duyên phải đầy đủ. Trong *"Kinh A Di Đà"* nói: *"Đâu phải thiện căn, phước đức, nhân duyên ít mà về được nước kia!"*.

Hòa Thượng nói: *"Pháp môn nào xứng với căn tánh của chúng ta thì đó là pháp môn đệ nhất. Chúng ta học Phật trước tiên chúng ta phải đoạn phiền não, đoạn tham, sân, si, ngạo mạn. Nhà Nho dạy người cũng bắt đầu từ điều này. Nhà Nho dạy người: "Cách vật trí tri". Trước tiên chúng ta cách vật, sau đó là chúng ta trí tri, tiếp đến là thành ý, chánh tâm, tu thân, trị gia, trị quốc, bình thiên hạ"*. Người học Phật trước tiên phải đoạn phiền não. Phiền não là *"tham, sân, si, mạn"*, *"tự tư tự lợi"*, hưởng thụ *"năm dục sáu trần"*, *"tham, sân, si, mạn"*. Nhà Nho dạy người *"cách vật"* chính là đoạn trừ, xa lìa 16 chữ này.

Hòa Thượng nói: *"Người thế gian ham hưởng thụ năm dục sáu trần đây là căn gốc của phiền não. Chúng ta đoạn trừ được phiền não thì chúng ta có trí tuệ hay trong nhà Nho gọi là có trí tri. Chúng ta không đoạn trừ được phiền não thì trí tuệ sẽ bị che khuất. Chúng ta đoạn trừ được phiền não thì trí tuệ liền hiện tiền. Sáu căn của chúng ta tiếp xúc cảnh giới sáu trần, những điều mắt thấy, tai nghe đều có thể trở thành học vấn, trí tuệ"*. *"Cách"* là đoạn trừ những căn gốc của phiền não. Trong *"Đệ Tử Quy"* dạy: *"Không sách Thánh bỏ không xem. Che thông minh hư tâm trí"*.

Hòa Thượng nói: *"Trí tuệ chân thật hiện tiền thì ý của chúng ta liền thành. Sau khi ý thành thì tâm của chúng ta liền chánh. Chúng ta phải bắt đầu làm từ đoạn phiền não. Nhà Phật nói, trước tiên phải phá phiền não chướng sau đó mới phá sở tri chướng. Chúng ta phá phiền não chướng thì thành tựu đức hạnh, phá sở tri chướng thì thành tựu trí tuệ của chúng ta. Tinh tấn và tham cầu hoàn toàn khác nhau. Chúng ta tinh tấn thì nhất định chúng ta không có phiền não"*. Người tinh tấn luôn tự tại, an vui dù trong nghịch cảnh. Hàng ngày, chúng ta tu hành ngày ba thời nhưng chúng ta không tự tại, an vui thì chúng ta chỉ đang tinh tướng chứ không phải tinh tấn.

Hòa Thượng nói: **“Phàm phu chúng ta tưởng rằng mình tu hành tinh tấn nhưng chúng ta không hiểu vì sao mình vẫn có phiền não. Chúng ta làm để phục vụ mục đích, bá đồ, lợi ích của chúng ta thì đây là chúng ta tham cầu chứ không phải là chúng ta tinh tấn”**. Hòa Thượng nói: **“Không vì chính mình cầu an lạc, chỉ nguyện vì chúng sanh lia khổ”**. Người chân thật tu hành thì: **“Trên cầu Phật đạo, dưới độ hóa chúng sanh”**. Hai việc này tương bổ, tương trợ. Việc chúng ta độ chúng sanh không cản trở tiến trình chúng ta thành Phật đạo.

Hòa Thượng nói: **“Từ những giải thích bên trên, chúng ta hiểu rằng, người thế gian không hề tinh tấn. Chúng ta đều còn mong cầu “danh vọng lợi dưỡng”**. Chúng ta làm mà không mong cầu “danh vọng lợi dưỡng” thì đó là chúng ta tinh tấn. Xung quanh chúng ta có rất nhiều chúng sanh khổ nạn, chúng ta nỗ lực, dụng tâm hơn một chút thì chúng sanh sẽ được nương nhờ.

Chúng ta tổ chức những buổi lễ tri ân Cha Mẹ khắp miền Nam Bắc. Có một số gia đình sắp tan rã nhưng họ chỉ cần đến tham dự lễ tri ân một lần thì gia đình được hàn gắn như xưa. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta chậm đi một ngày thành tựu thì chúng sanh thêm một ngày đau khổ!”**. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta hy sinh phụng hiến vì lợi ích chúng sanh, vì thành tựu trí tuệ, đức hạnh của chính mình, nhất định không có “danh vọng lợi dưỡng”, không có bá đồ thì đó là chúng ta tinh tấn”**.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!